

מזל עיניו ד"ל

מיץ את בגין. פאשיסט. אבנים לתוך ה' כנסת. רוכבי-אופנועים.
ידלין ב' צוחק צחוק מר. "איפה אתה חי? הוא יושב אצלנו בממשלה. הוא ניסח את ההודעות המדיניות שלנו. הוא עזר לנו לדפוק את מאיר כהנא."
ידלין ד' מנסה: "אולי כלכלה? בור' גנים. נצלנים. מוצצים את דם הפועל..."
"אתה מטורף!" משסע אותו ידלין א'. "לנו יש המיפעלים הכי גדולים. אל תת' חיל עם ניצול ומציצת-דם! אני לא יודע מי טוב יותר לבנקאים ולמיליונרים, מרי' דור שלהם או ספיר שלנו."
דממה רקה. הייאוש מרחף בי' אוויר כמו עשן-סיגריות.
לפתע נתקל מבטו של ידלין ב' בעיתון-הערב.
"זהו זה!" הוא קופץ ומנופף בי' גיליון, "רוצחים!" טרוריסטים! ביריונים מנוולים!"
"השתגעת?" ידלין א' מנסה לעצור אותו. "תפסיק עם הבדיחות! אנחנו באמ' צע ישיבה!"
"ארלוורוב!" צועק ידלין ב'. "רצח!"
"רצח ברחוב ארלוורוב?" שואל יד'.

אפשר לדמיין את הסצנה במטהר הבחירות של חרות, בבית-ז'בוטינסקי (לשעבר מצודת אב) ברחוב המלך ג'ורג' בתל-אביב.
מרדור, ארידור, צרידור ושרי' דור יושבים בפוזות שונות של ייאוש.
"עם מה נלך לבחירות, כשלא נשאר שום הבדל בין גח'ל והמערך?" זועק צרידור.
"באדר מחבק את גולדה בכל הודמ' נות, ומנשק אותה בכל מקום!" מקונן ארידור.
"ספיר נותן לנו כסף בשתי ידיים, ומממן את כל המיפעלים שלנו!" נאנח מרידור, וטופח על כיסו.
"דיין קיבל את כל התוכנית הפוליטית שלנו, ועוד עולה עלינו," גונח שרידור. "איך אנחנו יכולים להסתפק בשתי גדות הירדן, כשדיין דורש את הפרת והחידקל?"
"אין בחירות בלי מאבק-איתנים בין ה' ממשלה והאופוזיציה הראשית," מסכם צרי' דור. "אין מאבק — אין בחירות!"
דממה רקה משתררת כחרד.
לפתע נתקל מבטו של שרידור בגיליון

בן-אהרן: ההסתה של הרביזיוניזם ואחימאיר הביאה לדצת ארלוזורוב
מזכ"ל ההסתדרות ב'דבר': "אין דבר חדש שיוכל להטות הכף לזיכור אלה שהוחשדו" * מתנגד להקמת ועדת חקירה

ח"כ רפאל: יש לגלות הכל על רצח ארלוזורוב

לין ג'. "אולי הרגו סוף-סוף את בן-אהרן?" זיק של תיקווה נדלק בעיניו.
"רצח ארלוזורוב!" קורא ידלין ב'. "הדבר הכי אקטואלי במדינה! על זה נלך לבחור! נגד הסכנה הסאשיסטית. נגד רוצח-אחים! נגד אברהם סטאבסקי ז'לז' מסך."
■ ■ ■
בית הקפצ'ה, רחוב פינקס (אהה, פינקס ז'לז', כמה אתה חסר לנו!) בתל-אביב. מטה הבחירות של ה' מיפלגה הכי דתית והכי לאומית בארץ. נוכחים רפאל, גבריאל, אריאל ומיכאל.
"אייר-איי-איי," מסכם מיכאל. "על מה נלך לבחירות?"
"אף אחד לא מתנקש בקודשי האומה." מתלונן גבריאל. "השגנו כל מה שרצינו." "אין חזירים. אין ממזרים. יש גורן." זועק אריאל.
"יש כסף לבתי-כנסת, למיקואות, ל' בנקים" מאשר מיכאל.
הדממה הדקה חנ'ה.
מבטו של רפאל ננעץ בשבועון. שהיה מונח על השולחן בין הגמרא ופינקס-הצ'קים.
"ארלוזורוב," הוא קורא בהיסתה-הדעת. לפתע הוא מודקף. "ארלוזורוב!"
"ארלוזורוב-שמרלוזורוב," אומר גבריאל. "דבר לעניין!"
"והו העניין!" צוהל רפאל, "נגד שינ' את-חינם! למען אהבת ישראל! נגד ה' מריבות של מפא"י והרביזיוניסטים. מי (המשך בעמוד 14)

עיתון-הבוקר המונח על השולחן. "מצאתי!" הוא צועק. "מצאתי! ארלוזורוב!"
"ארלוזורוב?" תמה ארידור, "רחוב אר' לוזורוב? מה קורה שם? אני יושב שם בוועד-הפועל!"
"לא הרחוב, האיש!" קורא שרי' דור בהתלהבות. "רצח ארלוזורוב! עד זה אפשר לריב!"
"אבל אז הייתי ילד!" מודה ארידור. "רוב הבוחרים שלנו עוד לא היו אז אפ' לו בחיים!"
אבל דשרידור יש תשובה ניי צחת. "זה היה המאבק האמיתי האחרון בינם ובינינו. היו שם סיסמאות נהדרות: עזיבת דם! אית קין! זשבור!"
לשמע המלים הקדושות קמים כל האר' בעה, ופורצים באופן ספונטאני בשירו של ז'בוטינסקי על התקופה: "עוד שלם נשלם לך דין... אלוהים לייגון בחרתנו... זה הריב לא נפתר הוא עדיין, בין אדום וכחול-ולבן... יד אחים הטגירתני לכלא..." מסך.
■ ■ ■
באותה שעה בדיוק מתכנס ברחוב הירקון מטה-הבחירות של המערך. נוכחים ידלין א', ידלין ב', יד' דין ג' וידלין ד'.
"מיואש, חברים, מיואש!" אומר ידלין א'. "איך אפשר לנהל מערכת-בחירות כ' שאין אופוזיציה?"
ידלין ב' שקוע בהרהורים קודרים. "איר אפשר להלהיב, כשאין נגד מי. אין סכנה פאשיסטית. אין סכנה קומוניסטית."
ידלין ג' אינו אומר נואש. "אפשר להש'

חיים ארלוזורוב אחרי מותו